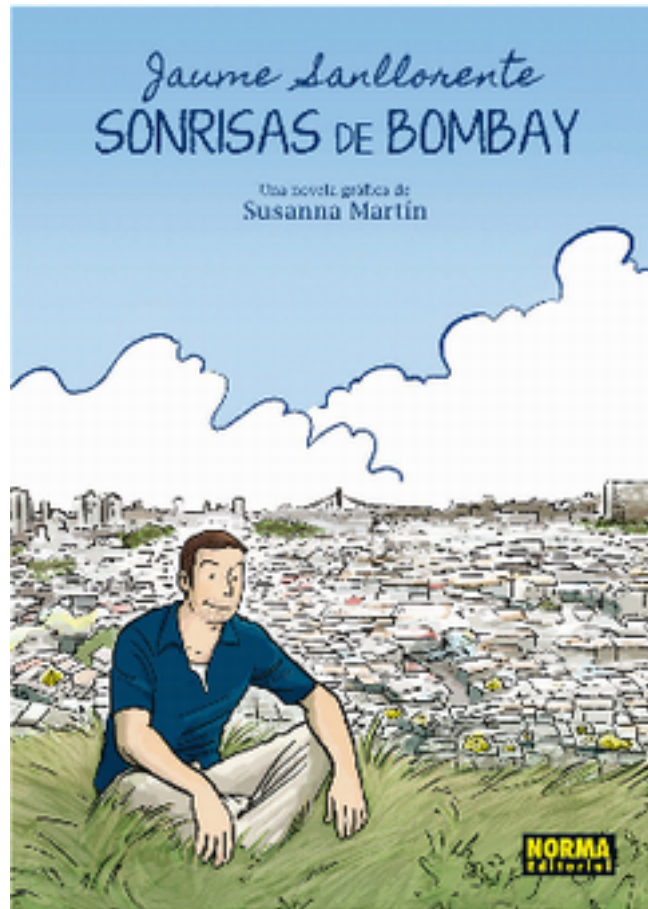

El llenguatge del còmic, una porta al món

Fa pocs dies vaig tenir el plaer de convidar a casa a la dibuixant de còmic Susanna Martín (www.mystorycomic.blogspot.com). Vam entreteixir una conversa sobre còmic i educació que ens va portar a reflexions ben interessants sobre com aquest llenguatge pot ser una eina educativa.

El primer que em va sorprendre de la Susanna va ser la passió amb la que m'explicava algunes de les històries que havia adaptat gràficament com *Sonrisas de Bombay* (llibre homònim de J. Sanllorente, 2012) o *Sansamba* (guió d'Isabel Franc, 2014), on la dibuixant s'endinsa en el món de personatges que descobreixen altres cultures. El compromís social de la Susanna passa també per les qüestions de gènere; el dia anterior a la nostra trobada l'havia escoltat en una presentació pública sobre la iniciativa *Wombastic* una proposta de l'Associació d'Autores del Còmic per crear una plataforma gràfica de realització de cartells contra la llei de l'abortament. Escoltant la Susanna, mentre fullejo alguns dels llibres que m'ha portat, de seguida imagino la riquesa que pot suposar compartir aquestes històries a l'escola. M'explica que ja ha viscut aquesta experiència, duent a terme tallers puntuals d'introducció a la narrativa del còmic on invita a infants i joves a conèixer els principals elements d'aquest llenguatge. Quan li pregunto per les reaccions dels nens i nenes la Susanna destaca que la majoria connecten emotivament amb les històries narrades en el format de còmic; en els tallers els més petits gaudeixen amb l'escriptura d'onomatopeies per expressar xocs, caigudes, sons d'animals... a través de les imatges i del grafisme de les lletres, molt més expressiu que en altres formats, els infants connecten d'una manera viva amb les històries. Sentint la Susanna em vénen ganes d'estar en un d'aquests tallers, entreveig una possibilitat molt rica per afavorir el potencial narratiu que ja existeix en qualsevol infant. Som prou conscients els educadors de com la nostra capacitat narrativa condiona la nostra capacitat de ser? Quines eines tenim al nostre abast per acompanyar el desig d'explicar històries que tenen els infants?

En aquest punt, la Susanna em comenta que enceta un nou repte: compartir els seus coneixements sobre el llenguatge de còmic amb educadors, per tal que més enllà de les seves visites puntuals en el context escolar, els docents tinguin algunes eines bàsiques per poder seguir explorant amb els infants el llenguatge del còmic com una porta al món, ajudant-los a que siguin creadors de les seves pròpies històries i també lectors amb criteri.

Us deixo amb la referència del curs 'El còmic com a recurs didàctic' que Susanna Martín impartirà en el context de la propera Escola d'Estiu de Rosa Sensat. Tots aquells mestres que tingueu ganes d'ampliar les vostres estratègies narratives i engrescar als infants a buscar maneres imaginatives de donar sentit als seus móns, no us ho perdeu.

Noemí Duran Salvadó
Doctora en Art i Educació
Especialista en moviment i expressió del ser